

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15CoCsp/24/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122449060
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Mikulaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2024:6122449060.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jaroslava Mikulaja a sudcov JUDr. Jaroslava Galla a JUDr. Klaudie Koskovej, v právnej veci žalobcu: A. B., nar. XX. XX. XXXX, trvale bytom C. XXX/XXX, C., zastúpený: URBÁNI & Partners s.r.o., IČO: 36 646 181, so sídlom Skuteckého 17, Banská Bystrica, proti žalovanému: Allianz - Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00 151 700, so sídlom Dostojevského rad 4, Bratislava, o zaplatenie 7.306 EUR s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 24. apríla 2023, č. k.: 21Csp/45/2022 - 84, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok okresného súdu potvrdzuje.
- II. Žalobca je povinný zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % do troch dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že: „I. Súd žalobu zamietá. II. Žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v rozsahu 100%.“.
2. Predmetom konania je poskytnutie poistného plnenia v dôsledku žalobcom ohlásenej škodovej udalosti na jeho osobnom motorovom vozidle, keď mu mala dňa 25. 9. 2018 mala na ceste vybehnúť zver, pričom strhol riadenie do zvodidiel. Po tom, čo okresný súd žalobe vyhovel, keď vydal platobný rozkaz, žalovaný podal voči nemu odpor, v ktorom namietal premlčanie nároku a tiež to, že rozsah poškodenia a žalobcom uvedený priebeh vzniku je technicky neprijateľný.
3. Okresný súd vykonal dokazovanie a dospel k záveru, že nárok nie je dôvodný, pretože námietka premlčania bola uplatnená dôvodne. Preto sa bližšie konkrétnymi okolnosťami veci nezaoberal. V konaní mal preukázané, že žalobcovi vznikla dňa 25. 9. 2018 škoda na jeho vozidle, mal uzavretú zmluvu o havarijnom poistení so žalovaným ako poisťovateľom. V konaní nebolo sporné, že žalobca si ju žalovaného uplatnil nárok na náhradu škody spôsobenej poistnou udalosťou na jeho vozidle, a to výšku nákladov na opravu v sume 7.306,43 EUR zníženú o 5 % spoluúčasť žalobcu. Výška škody nebola uhradená. V konaní bolo sporné, či nárok nie je premlčaný a tiež dôvodnosť nároku.
4. Nakoľko poistná udalosť nastala (resp. mala nastať, pozn. odvolacieho súdu) 25. 9. 2018, podľa § 104 OZ trojročná premlčacia doba začala plynúť rok po poistnej udalosti dňa 25. 9. 2019. Uplynula podľa § 101 OZ dňa 25. 9. 2022. Žaloba je datovaná zo dňa 25. 9. 2022, bola však elektronicky podpísaná 25. 10. 2022.
5. Súd aplikoval zákon č. 62/2020 Z. z., ktorým boli prijaté mimoriadne opatrenia týkajúce sa neplynutia lehôt, resp. posunul úkon sa lehôt stanovených právnymi predpismi.
6. Poukázal na právnu úpravu § 1 zákona č. 62/2020 Z. z., ktorým došlo k dočasnému zastaveniu plynutia hmotnoprávných lehôt aj ich následnému predĺženiu o dobu v neplynutia. Premlčacia lehota podľa § 1 písm. a) tohto zákona spočívala od 27. 3. 2020 do 30. 4. 2020.
7. Tiež poukázal na § 8 písm. a) citovaného zákona, podľa ktorého zákonom ustanovené lehoty v súkromnoprávných vzťahoch na uplatnenie alebo bránenie práva na súde, uplynutím ktorých by došlo

k premlčaniu práva, odo dňa účinnosti tohto zákonného ustanovenia, t. j. od 19. 1. 2021 do 28. 2. 2021 neplynuli.

8. Podľa názoru súdu zákonodarca nemienil, ani neupravil spočívanie všetkých premlčacích lehôt v období od 27. 3. 2020 do 30. 4. 2020 a následne od 19. 1. 2021 do 28. 2. 2021, ale len neplynutie tých premlčacích lehôt, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu práva, teda tých, ktorých koniec by uplynul v čase od 27. 3. 2020 do 30. 4. 2020 a následne od 19. 1. 2021 do 28. 2. 2021. V rozhodovanom prípade malo dôjsť k premlčaniu 25. 9. 2022.

9. Nestotožnil sa s tvrdením žalobcu, že časový úsek medzi 27. 3. 2020 do 30. 4. 2020 sa do počítania premlčacích lehôt nezapočítava, pretože k predĺženiu hmotnoprávnej lehoty dochádzalo iba v prípade, že táto mala uplynúť v tom-ktorom období od 27. 3. 2020-30. 4. 2020 alebo 19. 1. 2021-28.2.2021.

10. Žaloba bola súdu zaslaná najskôr 25. 10. 2022, teda oneskorene. Preto sa nezaoberal vecnou argumentáciou žalobcu ohľadom nároku, ani nenariadil dokazovanie znaleckým posudkom na preukázanie vzniku škody. Dospel k záveru, že nárok je premlčaný.

11. Vo veci aplikoval § 788 ods. 1, § 797 ods. 2, 3, § 799 ods. 2, § 101, § 104 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby Covid-19. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP, žalovanému ako úspešnému priznal náhradu trov konania.

12. Proti rozsudku sa odvolal žalobca. Rozsudok okresného súdu žiadal zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP, teda že aplikácia „lex corona“ nebola v súlade s právnymi predpismi, čo malo za následok nesprávne posúdenie plynutia premlčacej lehoty v neprospech žalobcu ako spotrebiteľa. Nárok považoval za uplatnený včas. Rozhodnutie považoval za predčasné, vychádzajúce z nesprávneho posúdenia skutkového stavu veci.

13. Argumentoval, že prvoinštančný súd zákon č. 62/2020 Z. z. ako aj zákon č. 9/2021 Z. z. vyložil nesprávne, lebo: a) Dôvodová správa k zákonu jasne uvádza, v súlade s gramatickým výkladom znenia právneho predpisu, že ide o spočívanie lehôt premlčacích i prekluzívnych; a následne sa špecifikuje obdobie, v ktorom sa tak deje; b) ojedinelé rozhodnutie iného súdu v inej veci, nie je pre toto konanie ani záväzná a nepredstavuje ani rozhodnutie veľkého senátu pre takúto aplikáciu. Preto argumentácia žalovaného podporená týmto rozhodnutím je nesprávna. Súd prvej inštancie jednoznačne gramatickým výkladom musí dospieť k záveru, že § 1, keď uvádza, že „Lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva“ pojednáva o druhoch lehôt. Vôbec nerieši v tejto časti ich koniec či plynutie, ale vymedzuje ich spomedzi všetkých druhov lehôt súkromných vzťahov. Až v písmenách a) a b) ich triedi následne podľa toho, či neplynú alebo ich navracia. Potom iný výklad, než že lehoty uvedené v písmene b) majú zákonom založenú fikciu neuplynutia pred 30. dňom účinnosti zákona, nie je správny. Rovnako výklad, žeby neplynuli premlčacie lehoty tohto prípadu medzi účinnosťou zákona č. 62/2020 Z. z. a 30.04.2020, je nesprávny.

14. Identická situácia je obsiahnutá v zákona č. 9/2021 Z. z.. Potom premlčacia lehota v tomto prípade je zachovaná, pretože podľa zákonov č. 62/2020 Z. z. a 9/2021 Z. z. neplynula a o žalobe treba rozhodnúť v prospech žalobcu. Zákonodarca nepovedal, že len tie prekluzívne lehoty a premlčacie lehoty spočívajú, ktoré uplynú do 30.04.2020, ani ktoré uplynú od účinnosti zákona, ale rozdelil ich logicky na dve kategórie, kedy aj lehota žalobcu bola lex coronas ovplyvnená a jej plynutie spočívalo. Rovnako by to znamenalo, že by boli diskriminované jedny lehoty oproti iným v rámci rovnakej kategórie, čo by bolo nežiadúce.

15. Hmotnoprávne lehoty podľa dôvodovej správy sa § 1 lex corona má vzťahovať „na súkromnoprávne vzťahy, t. j. právne vzťahy vznikajúce podľa predpisov súkromného práva najmä Občianskeho zákonníka a Obchodného zákonníka. Pôjde o premlčacie a prekluzívne lehoty, pri ktorých môžu z hľadiska počítania lehôt vzniknúť nasledovné prípady.

16. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadal napadnutý rozsudok v celom rozsahu potvrdiť s poukazom na jeho vecnú správnosť. K argumentom žalobcu uviedol, že ich v celom rozsahu rozporuje, pričom vyslovil názor, že žalobcom prezentovaná obrana spočívajúca v neplynutí premlčacej lehoty s poukazom na zákon č. 62/2020 Z. z. nie je dôvodná, pretože tento zákon nemožno v danom prípade aplikovať, čo vyplýva zo samotného znenia zákona. Poukázal na znenie § 1 zákona č. 62/2020 Z. z. v znení zákona č. 9/2021 Z. z., podľa ktorého lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo zániku podľa písm. a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. 2. 2021 neplynú a podľa písm. b), ktoré uplynuli po 31. 12. 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

17. V tomto súdnom spore nejde o lehotu, ktorá uplynula v čase od účinnosti uvedeného zákona do 28. 2. 2021, ani v období po 31. 12. 2020 do účinnosti tohto zákona, preto tento zákon nemožno v danom súdnom spore aplikovať. Premlčacia lehota uplynula 25. 9. 2022.

18. Odkázal na dôvodovú správu k citovanému zákonu, kde sa k § 1 uvádza, že navrhované opatrenie má sa cieľ v písmene a) dočasne zabezpečiť to, že premlčacie a prekluzívne lehoty nebudú do konca apríla 2020 plynúť a v písmene b) navrátiť premlčacie a prekluzívne lehoty, ktoré uplynuli v čase od 12. marca 2020 do dňa účinnosti predkladaného zákona, t. j. v čase od vyhlásenia mimoriadnej situácie na území Slovenskej republiky podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 42/1994 Z. z. o civilnej ochrane obyvateľstva. Prekladateľ má za to, že toto opatrenie môže prispieť k tomu, aby občania a podnikatelia nemuseli nevyhnutne vykonávať úkony potrebné pre uplatňovanie ich práv v súkromnoprávných vzťahoch v čase pandémie bez obavy, že by prišli o svoje práva v dôsledku premlčania alebo preklúzie.

19. Z dôvodovej správy je zrejmé, že žalobcom prezentovaný výklad nie je správny a nemá oporu v zákone ani v dôvodovej správe. Ustanovenie o neplynutí lehôt odo dňa účinnosti zákona do 28. 2. 2021 má poskytnúť ochranu len tým subjektom, ktorých nároky by v období od účinnosti zákona do 28. 2. 2021 (alternatívne v období od 31. 12. 2020 do účinnosti zákona podľa písm. b)) sa premlčali alebo zanikli. Cieľom bolo poskytnúť dotknutým subjektom dodatočný čas na to, aby nemuseli bezodkladne v určenom období pandémie vykonať úkony smerujúce k uplatneniu práva na súdoch.

20. Z logického výkladu tohto ustanovenia z dôvodovej správy nevyplýva, že sa prerušuje plynutie absolútne všetkých premlčacích lehôt, a to aj takých, kde ich uplynutie nasleduje niekoľko mesiacov po 28. 2. 2021. Žalobca mal dostatočný niekoľko mesačný časový priestor aj po dvadsiatom ôsmom druhý 2021 na uplatnenie svojho nároku na súde. To, že tak neurobil, nie je dôvodom na aplikáciu citovaného zákona.

21. K argumentu, že ojedinelé rozhodnutie iného súdu v inej veci nie je pre toto konanie záväzné, uviedol, že je pravdou, že žalovaný na podporu argumentácie poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave, rovnako akceptuje tvrdenie, že v danom prípade súd prvej inštancie nie je takýmto rozhodnutím viazaný. Z rozhodnutia však nevyplýva, že by súd prvej inštancie vychádzal z uvedeného rozhodnutia, ale ten poskytol svoje vlastné právne posúdenie. Tiež poukázal na to, že nejde o ojedinelé rozhodnutie, ako príklad uviedol rozhodnutie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 8CoCsp/17/2022, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/10/2022, 17CoCsp/32/2022, 43CoCsp/16/2022.

22. Akceptoval tvrdenie žalobcu, že tu nie je daná záväznosť súdu uvedenými rozhodnutiami, poukázal však na znenie čl. 2 ods. 2 CSP, z ktorého vyplýva, že právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxi niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. V rámci zásady právnej istoty a zásady spravodlivosti je možné očakávať, že pokiaľ nejaká (totožná) právna otázka na Krajskom súde v Bratislave, na Krajskom súde v Nitre a tiež tromi rozdielnymi senátmi Krajského súdu v Banskej Bystrici je posudzovaná totožne, bude takýmto spôsobom posúdený aj tento súdny spor na Krajskom súde v Banskej Bystrici.

23. Preto sa k premlčacej lehote nezapočítavajú žiadne dni, resp. premlčacia lehota sa v tomto prípade nepredlžuje, pretože ustanovenia zákona č. 62/2020 Z. z. nemožno v danom prípade aplikovať a nárok žalobcu je v celom rozsahu premlčaný.

24. Tiež poukázal na to, že žalobca v odvolaní nesprávne interpretuje zákon, keď uvádza že: „Prelčacie a prekluzívne lehoty podľa písmena a) tohto ustanovenia v čase od účinnosti zákona t. j. od 27. 3. 2020 do 30. 4. 2020 neplynú, podľa písm. b) zákona, ak tieto lehoty uplynuli po 12. 3. 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, neuplynú skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.“ Žalobca v citovanom texte opomenul pri lehotách uviesť v zákone uvedené dôležité slovné spojenie: „uplynutím ktorých by došlo“, z ktorého je zrejmé, že toto ustanovenie sa týka len tej premlčacej lehoty, ktorej uplynutie má, resp. by mohlo nastať v časovom rámci, resp. v rozmedzí stanovenom § 1 predmetného zákona. Žalobca takouto nesprávnou citáciou a interpretáciou mení celý význam zákona vo svoj prospech, čo odporuje samotnému gramatickému zneniu zákona ako aj účelu, na ktorý bol tento zákon prijatý.

25. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379, 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

26. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

27. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu námietok žalobcu uvedených v odvolaní a dospel k záveru, že tieto nemožno považovať za dôvodné. Okresný súd svoje rozhodnutie riadne a dostatočne odôvodnil, uviedol, ktoré skutočnosti sú sporné a ktoré nie, pričom identifikoval podstatu sporu v tom, že je potrebné predovšetkým dať odpoveď na vznesenú námietku žalovaného, či nárok žalobcu je premlčaný alebo nie. Súd dospel k názoru, že nárok premlčaný je, preto v závere rozhodnutia správne uviedol, že sa ďalej nebude zaoberať vecnou argumentáciou žalobcu ohľadom jeho nároku a tiež nenariadil dokazovanie znaleckým posudkom na preukázanie vzniku škody, nakoľko nárok je premlčaný. Odvolací súd konštatuje, že okresný súd použil správne právne normy na daný skutkový stav, tieto aj správne aplikoval a vyložil. Odvolací súd sa nestotožňuje s argumentáciou žalobcu.

28. Podstatou rozhodnutia je posúdenie otázky, ktorá má významný vplyv na plynutie premlčacej lehoty. Žalobca zastáva názor, že dochádza k predĺženiu premlčacej lehoty v dôsledku zákona č. 62/2020 Z. z.. Poukazuje pritom na dôvodovú správu k tomuto zákonu a zároveň interpretuje dané ustanovenia. Žalovaný v reakcii zdôrazňuje závery, ktoré vyplývajú z dôvodovej správy. Z dokazovania je zrejmé, že nárok bol uplatnený po lehote, avšak, ak by došlo k predĺženiu lehoty, ako argumentuje žalobca, nárok by premlčaný nebol.

29. Odvolací súd konštatuje, že škodová udalosť nastala 25. 9. 2018, potom v zmysle § 104 OZ začiatok premlčacej lehoty sa posunul až o rok, teda premlčacia lehota začala plynúť 25. 9. 2019. V zmysle § 101 OZ trojročná všeobecná lehota by uplynula dňom 25. 9. 2022, čo je sobota.

30. Podľa § 122 ods. 2 OZ koniec lehoty určenej podľa rokov pripadá na deň, ktorý sa pomenovaním alebo číslom zhoduje s dňom, na ktorý pripadá udalosť, od ktorej sa lehota začína. Podľa ods. 3 ak posledný deň lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, je posledným dňom lehoty najbližší nasledujúci pracovný deň.

31. Potom premlčacia lehota uplynula dňom 26. 9. 2022 (pondelok).

32. Žalobca na žalobe síce uviedol dátum 25. 9. 2022, avšak bolo preukázané, že žalobu reálne odoslal až 25. 10. 2022.

33. Rozhodujúce teda pre posúdenie včasnosti podania žaloby je, či sa táto lehota posúva o 35 dní, kedy podľa názoru žalobcu táto lehota spočívala, neplynula, a to v období od 27. 3. 2020 do 30. 4. 2020 a tiež o lehotu 41 dní za obdobie od 19. 1. 2021 do 28. 1. 2021. Ak by súd dal zapravdu žalobcovi, potom by táto lehota mala uplynúť 11. 12. 2022 (nedeľa), v zmysle § 122 ods. 3 OZ teda v pondelok 12. 12. 2022. Žalobca by tak podal žalobu včas.

34. Odvolací súd uvádza, že dôvodová správa k právnej norme sama o sebe nie je právne záväzná. Jej účelom je poskytnúť vysvetlenie a kontext k právnym predpisom, ale nevytvára právne povinnosti ani práva. Je to skôr nástroj, ktorý pomáha pri interpretácii právnych predpisov. Právne záväzný je samotný text právneho predpisu. Tento však žalobca vykladá rozdielne od súdu aj žalovaného.

35. Podľa § 1 zákona č. 62/2020 Z. z. lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú; b) ktoré uplynuli po 12. marci 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

36. Podľa § 8 cit. zákona lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde, uplynutím ktorých by došlo k premlčaniu alebo k zániku práva, a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 28. februára 2021 neplynú; b) ktoré uplynuli po 31. decembri 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, sa neskončia skôr ako za 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona.

37. Z dôvodovej správy k § 1 vyplýva, že „Navrhované opatrenie má za cieľ v písmene a) dočasne zabezpečiť to, že premlčacie a prekluzívne lehoty nebudú do konca apríla 2020 plynúť a v písmene b) navrátiť premlčacie a prekluzívne lehoty, ktoré uplynuli v čase od 12. marca 2020 do dňa účinnosti predkladaného zákona, t. j. v čase od vyhlásenia mimoriadnej situácie na území Slovenskej republiky podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 42/1994 Z.z. o civilnej ochrane obyvateľstva v znení neskorších predpisov. Predkladateľ má za to, že toto opatrenie môže prispieť k tomu, aby občania a podnikatelia nemuseli nevyhnutne vykonávať úkony potrebné pre uplatňovanie ich práv v súkromnoprávných vzťahoch v čase pandémie bez obavy, že by prišli o svoje práva v dôsledku premlčania alebo preklúzie. Navrhované ustanovenie je zamerané na súkromnoprávne vzťahy, t. j. právne vzťahy vznikajúce podľa predpisov súkromného práva najmä Občianskeho zákonníka a Obchodného zákonníka.“

38. Odvolací súd sa stotožňuje s obranou žalovaného, keď zastáva názor, že právna úprava poskytuje ochranu len tým subjektom, ktorých nároky by sa v období od účinnosti zákona, t. j. od 27. 3. 2020 do 30. 4. 2020, resp. od 19. 1. 2021 do 28. 2. 2021 premlčali alebo zanikli. Podľa názoru odvolacieho súdu

nebolo účelom zákona predĺžiť premlčaciu lehotu, ale poskytnúť dodatočný náhradný čas na uplatnenie práva pre tých, ktorých právo by v uvedených lehotách zaniklo, alebo sa premlčalo. Správne žalovaný poukazuje na to, že žalobca mal dostatok času aj po 28. 2.2021 na uplatnenie nároku na súde.

39. Odvolací súd z hľadiska výkladu § 1 zákona č. 62/2020 Z. z. (rovnako aj § 8 tohto zákona) z gramatického vyjadrenia slovného spojenia „uplynutím ktorých by došlo“ vyplýva, že toto ustanovenie sa týka len tej časti premlčacej lehoty, ktorej uplynutie mohlo nastať v časovom rámci ustanovenom v § 1 a § 8 citovaného zákona. Iba v prípade, ak by koniec plynutia premlčacej lehoty, teda posledný deň premlčacej lehoty spadol do uvedeného časového rozhrania podľa § 1 písm. a) citovaného zákona, táto premlčacia lehota by mala uplynúť v čase odo dňa účinnosti citovaného zákona od 27. 3. 2020 do 30. 4. 2020, vtedy by táto premlčacia lehota bola zachovaná, lebo by neplynula. Z týchto dôvodov § 1 a § 8 zákona č. 62/2020 Z. z. poskytujú ochranu pred premlčaním nároku oprávnenej osoby, avšak tieto ustanovenia sa vzťahujú len na tie prípady, resp. premlčacie lehoty, ktoré mali uplynúť v § 1 alebo § 8 vymedzenom časovom rámci, teda, ak by koniec premlčacej lehoty spadol do časového obdobia konkretizovanom danými ustanoveniami. Odvolací súd zastáva názor, že nie všetky premlčacie lehoty sa predlžujú.

40. V tejto súvislosti poukazuje odvolací súd na § 1 písm. b) citovaného zákona, podľa ktorého ak by premlčacia lehota uplynula po 12. 3. 2020 do dňa účinnosti tohto zákona, teda do 27. 3. 2020, zákon predĺžil túto lehotu o 30 dní po nadobudnutí účinnosti tohto zákona. Na základe daného ustanovenia tiež došlo k zmene v plynutí lehôt, relatívne premlčanému právu priznal nárokovateľnosť, ktorú však obmedzil lehotou ďalších 30 dní. Aj toto ustanovenie vychádzalo z predpokladu, že došlo k zániku takéhoto práva alebo k jeho premlčaniu v kritickom období. Zákonodarca neumožnil akékoľvek ďalšie plynutie danej lehoty a predĺženie lehoty o tieto dni výslovne viazal na uplynutie lehoty v konkrétnom časovom rámci, teda negeneralizoval akékoľvek všeobecné plynutie premlčacích lehôt. To isté platí aj pre výklad § 8 písm. b) citovaného zákona.

41. Ak by súd mal uveriť argumentácii žalobcu, táto by bola správna v prípade, ak by § 1 písm. a) bol v znení: Lehoty ustanovené právnymi predpismi v súkromnoprávných vzťahoch na uplatňovanie alebo bránenie práv na súde a) v čase odo dňa účinnosti tohto zákona do 30. apríla 2020 neplynú.

42. Odvolací súd zároveň dopĺňa, že zákon č. 62/2020 Z. z. rozlišuje plynutie hmotnoprávných lehôt a procesnoprávných lehôt, čo vyplýva z osobitnej úpravy plynutia hmotnoprávných lehôt v § 1 a § 8 a procesnoprávných lehôt v § 2 a § 9. Odvolací súd zdôrazňuje, že pokiaľ zákaz pohybu z dôvodu pandémie ochorenia Covid-19 nemohol žiadnym spôsobom ohroziť právo vymáhateľné na súde v dostatočne dlhej premlčacej dobe na súde, nie je dôvod na predĺženie premlčacej doby, ktorej cieľom je nútiť k oprávneniu osobu, aby si svoje práva uplatnila na súde v primeranej lehote.

43. Odvolací súd tiež poukazuje na čl. 2 CSP, podľa ktorého ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. V zmysle ods. 2 právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo.

44. Vzhľadom na danú právnu úpravu odvolací súd dospel k záveru, že nemá dôvod odchyliť sa od doterajšej rozhodovacej praxe Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorý k plynutiu premlčacích lehôt vyjadril svoje závery v rozhodnutiach spisové značky 17CoCsp/44/2023, 17CoCsp/8/2022, 43CoCsp/16/2022, 14 Co/10/2022, 17CoCsp/8/2022, 17CoCsp/41/2022. Rovnako plynutie lehôt posúdil napr. Krajský súd v Nitre v rozhodnutí 8CoCsp/17/2022. Rovnaký názor vyplýva aj z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR napr. uznesenia z 29.09.2021, sp. zn. 2Cdo/220/2021, uznesenia z 25.03.2021, sp. zn. 4Cdo/197/2020, uznesenia z 30. 11. 2021, sp. zn. 7Cdo/319/2021, uznesenie z 28. 3. 2023, sp. zn. 2Obdo/67/2020. Všetky rozhodnutia najvyššieho súdu sa týkajú plynutia procesných lehôt ustanovených zákonom alebo určených súdom na vykonanie procesného úkonu v konaní pred súdom účastníkom konania a stranám sporu podľa § 2 ods. 1 a § 9 ods. 1 zákona č. 62/2020 Z. z..

45. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ustanovením § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto mu odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu, pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

46. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Strany konania majú možnosť zvoliť si advokáta alebo obrátiť sa na Centrum právnej pomoci so žiadosťou o poskytnutie právnej pomoci (§ 160 ods. 2 CSP). Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci (§ 11 ods. 1 zákona č. 327/2005 Z. z.).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak má dovolanie vady podľa § 429 a dovolateľ na výzvu súdu prvej inštancie na odstránenie väd neodstráni vady, následkom neodstránenia väd dovolania je odmietnutie dovolania.